

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske («Narodne novine» broj 41/01. – pročišćeni tekst i 55/01.).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Ovršni zakon ("Narodne novine" broj: 57/96, 29/99, 42/00 – Odluka USRH, 173/03, 194/03 - Isp, 151/04, 88/05. i 121/05 – vidjeti čl. 42. Zakona o upisniku sudskih i javnobilježničkih osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima – u daljnjem tekstu: OZ) uređuje postupak prisilnog ostvarenja i osiguranja tražbina vjerovnika te postupak dobrovoljnog sudskog i javnobilježničkog osiguranja tražbina. On uređuje i materijalno pravne odnose koji se mogu javiti u vezi s tim postupcima.

Posljednje izmjene i dopune Ovršnog zakona iz 2005. godine unijele su niz novina i značajnih instituta, za koje se sada sa sigurnošću može kazati da su znatno ubrzali ovršni postupak, učinili ga učinkovitijim, te se broj zaostataka ovršnih predmeta na sudovima znatno smanjio.

Budući hrvatsko zakonodavstvo nije usklađeno sa Uredbom EZ br. 805/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. godine o stvaranju europskog ovršnog naslova za nesporne tražbine, predloženim izmjenama se ostvaruju uvjeti za neposrednu primjenu Uredbe broj 805/2004 u hrvatski pravni sustav u trenutku prijama Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije. Isto tako, predloženim izmjenama se osigurava provedba Direktive 2000/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. lipnja 2000. godine o borbi protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama.

Isto tako, sindikati su ukazali na jednu negativnu pojavu u praksi koju izaziva primjena članka 178. prema kojem dužnik može ovjerovljenom ispravom dati suglasnost da se radi naplate tražbine vjerovnika zaplijeni njegova plaća u cijelosti ili djelomično. Naime, dužnici su, možemo slobodno reći, „olako“ takvu suglasnost potpisivali i dovodili sebe i svoju obitelj na rub egzistencije, odnosno siromaštva. Stoga je bilo potrebno to spriječiti ograničavajući takvo dragovoljno postupanje do iznosa kojim bi se zaštitio egzistencijalni minimum i omogućio normalan život dužniku i njegovoj obitelji.

Pošavši od te logike, dakle, zaštite jednog egzistencijalnog minimuma neophodnog za život, naročiti onih dužnika s malom plaćom, moralo se pristupiti i izmjeni članka 149. koji je zapravo, slobodno se može kazati, i bio pomalo anahron.

Također se, kako bi zakon bio dosljedan, željelo zaštititi ostatak plaće na tekućem računu, točnije, onaj dio koji je sjeo na tekući račun, a nakon što je iz te plaće skinut, odnosno obustavljen dio radi namirenja nekog prisilnog potraživanja temeljem rješenja o ovrsi.

Naime, Republika Hrvatska je između ostalog, a kako to i njezin Ustav propisuje socijalna država, što znači da brine o socijalnom statusu svojih građana, te bez obzira što Ovršni zakon prvenstveno treba omogućiti brzo namirenje ovrhovoditeljevih tražbina, isti mora zadržati i dozu osjetljivosti i humanosti prema ovršeniku, odnosno omogućiti mu minimalne uvjete za život usprkos obvezi namirenja duga.

Ovo je novo rješenje pravednije, jer polazi od toga da je svakom ovršeniku za egzistenciju neophodan jednak iznos, bez obzira na visinu njegove neto plaće. To, u odnosu na postojeće stanje znači da će se ovršenima s neto plaćom višom od prosječne plaće u Republici Hrvatskoj, moći plijeniti veći iznos nego do sada, dok će se ovrha na plaći kod ovršenika s plaćom nižom od prosječne, provoditi kao i do sada (do jedne trećine plaće, odnosno iznimno do jedne polovine plaće ovršenika).

Gore iznijeto osnovni je ratio ove novele.

Ostale izmjene relativno su male, odnosno ispravljaju nedoumice na koje je ukazala praksa.

III. OCJENA POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu Zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. PRIJEDLOG DA SE ZAKON DONESE PO HITNOM POSTUPKU

Sukladno odredbi članka 161, stavka 1. Poslovnika Hrvatskog sabora („Narodne novine“, broj: 71/00, 129/00, 117/01, 6/02 – pročišćeni tekst, 41/02, 91/03 i 58/04), predlaže se donošenje ovog Zakona po hitnom postupku budući da se predloženim Zakonom hrvatsko zakonodavstvo dodatno usklađuje s propisima Europske unije.

V. TEKST PRIJEDLOGA ZAKONA

Tekst prijedloga zakona dan je u obliku konačnog Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona.

VI. TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU I DOPUNJUJU

Tekst odredbi Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj: 57/96., 29/99., 42/02., 173/03., 194/03., 151/04. i 88/05.) koje se mijenjaju i dopunjuju, dan je u prilogu ovoga Prijedloga zakona.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA

Članak 1.

U Ovršnom zakonu („Narodne novine“ broj 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05 i 121/05) u članku 8. stavku 1. iza riječi „drugi upisnik“, dodaju se riječi „i odgovornoj fizičkoj osobi u toj pravnoj osobi“.

Iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„(2) Odredbe stavka 1. ovog članka primjenjuje se i na odgovorne osobe u pravnoj osobi kada se u vezi s njihovim svojstvom odgovorne osobe ovrha provodi i prema njima te kada im se izriče novčana kazna ili kazna zatvora.“

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3.

Dosadašnji stavak 3, koji postaje stavak 4, mijenja se i glasi:

„(4) U ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, nakon dvije neuspjele dostave putem pošte, na zahtjev ovrhovoditelja dostavu ovršeniku može obaviti javni bilježnik koji odlučuje u postupku, odnosno drugi javni bilježnik ako dostavu treba obaviti izvan službenog područja javnog bilježnika koji odlučuje u postupku. Troškove izazvane javnobilježničkom dostavom ovrhovoditelj izravno podmiruje javnom bilježniku koji obavlja dostavu. Javni bilježnik kome nisu predumljena sredstva za pokriće troškova dostave nije dužan obaviti dostavu.“

Dosadašnji stavak 4, koji postaje stavak 5, mijenja se i glasi:

„(5) Ako dostavu treba obaviti izvan službenog područja javnog bilježnika koji odlučuje u postupku, pismeno koje se dostavlja, javni bilježnik uz molbu prosljeđuje javnom bilježniku na čijem se službenom području nalazi ovršenikova adresa. Javni bilježnici su jedan drugom dužni ukazivati pravnu pomoć dostave u ovršnom postupku. Ako zamoljeni javni bilježnik nije nadležan da obavi radnju za koju je zamoljen, ustupit će molbu nadležnom javnom bilježniku odnosno drugom državnom tijelu i o tome obavijestiti javnog bilježnika od koga je primio molbu; a ako mu nadležni javni bilježnik odnosno državno tijelo nije poznato, vratiti će molbu. Ako u jednom mjestu postoji više javnih bilježnika, molba za davanje pravne pomoći dostave može se podnijeti bilo kojem od tih javnih bilježnika.“

Dosadašnji stavak 5, koji postaje stavak 6, mijenja se i glasi:

„(6) Kad je ovim Zakonom predviđeno da se dostava ili koja druga radnja obavlja preko javnoga bilježnika, dostava odnosno radnja obavljaju se tako da javni bilježnik, na zahtjev ovlaštene osobe ili tijela, putem pošte ili neposredno, dostavi pismeno i o tome sastavi zapisnik, otpравak kojega će dostaviti ovlaštenoj osobi ili tijelu koji su zamolili pravnu pomoć dostave.“

Iza dosadašnjeg stavka 5, koji postaje stavaka 6. dodaju se stavci 7. i 8, koji glase:

„(7) Na radnje poduzete u svezi dostave preko javnih bilježnika temeljem ovog zakona stranke ne plaćaju javnobilježničke pristojbe. Troškovi dostave putem javnoga bilježnika ulaze u troškove ovrhe.

(8) Javni bilježnik u obavljanju dostave temeljem ovog Zakona ima prava i dužnosti sudskog dostavljača. Javnog bilježnika u obavljanju dostave mogu zamjenjivati javnobilježnički prisjednik, savjetnik i vježbenik.“

Dosadašnji stavak 6. briše se.

Članak 2.

U članku 16.a iza stavka 16. dodaje se stavak 17. koji glasi:

„(17) Ovrhovoditelj je dužan uz prijedlog iz stavka 2. ovog članka dostaviti dokaze o postupanju po odredbi članka 16.b ovoga Zakona, dok će u protivnom njegov prijedlog biti odbačen.“

Članak 3.

U članku 16.b iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:

„(4) Tijelo nadležno za katastarsku evidenciju je dužno, u roku od osam dana, na zahtjev osobe koja tvrdi da namjerava pokrenuti ovršni postupak ili postupak osiguranja dati ispis posjedovnih listova koje vodi za fizičku ili pravnu osobu.

(5) Tijela i osobe iz stavka 1. do 4. ovog članka nisu dužni postupiti po zahtjevu osobe koja traži podatke dok im prethodno ne budu podmireni troškovi za poduzimanje radnje.

Dosadašnji stavci 4. 5. 6. i 7. postaju stavci 6. 7. 8. i 9.

U dosadašnjem stavku 5. koji postaje stavak 7. brojke i slovo „1, 2. i 3.“ zamjenjuju se brojkama i slovom „1, 2, 3 i 4.“

U dosadašnjem stavku 6. koji postaje stavak 8. brojke i slova „1. do 4.“ zamjenjuju se brojkama i slovima „1. do 5.“

U dosadašnjem stavku 7. koji postaje stavak 9. brojke i slova „1. do 4. i stavka 6.“ zamjenjuju se brojkama i slovom „1, 2, 3, 4, 6. i 8.“

Članak 4.

Članak 62. mijenja se i glasi:

„Na prijedlog ovrhovoditelja sud može, u potpunosti ili djelomice, odgoditi ovrhu samo jednom, ako provedba ovrhe nije započela, i to za vrijeme koje odredi sud.“

Članak 5.

U članku 64.b stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Ako sud na prijedlog ovrhovoditelja odgodi ovrhu, može ju odgoditi najviše za šest mjeseci.“

Članak 6.

U članku 129. iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Pokretnine se na čuvanje mogu povjeriti i osobi koja će ih čuvati izvan područja suda koji provodi ovrhu. Dodatni troškovi otpreme, prijevoza i povjeravanje na čuvanje pokretnina takvoj osobi ulaze u troškove ovrhe samo ako sud ocijeni da su bili potrebi radi provedbe ovrhe.“

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4.

Članak 7.

U članku 133.a u stavku 3. dodaje se rečenica koja glasi: “Sudski ovršitelj neće provjeriti jesu li ispunjeni uvjeti za smještaj pokretnina ako se one trebaju povjeriti na čuvanje i prodaju javnom komisionaru koji je ovlašten za prodaju te vrste pokretnina.“

U stavku 4. iza točke dodaje se nova rečenica koja glasi: „Sudski ovršitelj neće pratiti oduzete pokretnine ako se one povjeravaju na čuvanje i prodaju javnom komisionaru koji je osigurao i njihovo preuzimanje i prijevoz, već će u zapisnik naznačiti da su pokretnine predane javnom komisionaru.“

U stavku 5. riječi: „tri mjeseca“ zamjenjuju se riječima „trideset dana“.

Članak 8.

U članku 136. stavku 2. riječi „tri mjeseca“ zamjenjuju se riječima „trideset dana“.

Članak 9.

Članak 140. mijenja se i glasi:

„Između dana pljenidbenog popisa i dana prodaje mora proteći najmanje petnaest dana.“

Članak 10.

U članku 142. iza stavka 5. dodaju se stavci 6. do 10. koji glase:

„(6) Nakon pravomoćnosti rješenja o obustavi postupka iz stavka 5. ovoga članka, ovršenik je ovlašten preuzeti pokretnine koje su mu oduzete i smještene kod druge osobe radi čuvanja o svom trošku.“

(7) Ako osoba kojoj su pokretne predane na čuvanje odbije predati pokretne ovršeniku, ovršenik je ovlašten zatražiti od suda da toj osobi rješenjem naloži predaju pokretnina.

(8) Ako ocijeni da ovršenik ima pravo na povrat pokretnina, sud će, nakon što omogući osobi kojoj su pokretne povjerene na čuvanje da se u roku od osam dana izjasni o zahtjevu ovršenika, rješenjem naložiti toj osobi da ih preda ovršeniku. To rješenje ima značenje rješenja o ovrsi i na temelju njega se može pristupiti oduzimanju pokretnina i njihovoj predaji ovršeniku i prije njegove pravomoćnosti po pravilima o ovrsi radi predaje pokretnina (članci 219. do 224. ovog Zakona).

(9) Javni komisionar kojemu su pokretne povjerene na čuvanje i prodaju (članak 143.a stavak 1.), ovlašten je uskratiti njihovu predaju ovršeniku dok mu ne budu naknađeni troškovi i nagrada prema odredbi članka 143.d stavka 4. ovoga Zakona.

(10) U povodu zahtjeva ovršenika za povrat pokretnina, javni komisionar je ovlašten predložiti sudu da zadrži pokretne koje su mu povjerene na čuvanje kao naknadu troškova i nagrade na koju ima pravo prema odredbama članka 143.d stavka 4. ovoga Zakona. Pravomoćnošću rješenja o prepuštanju pokretnina javnom komisionaru, javni komisionar postaje njihovim vlasnikom.“

Članak 11.

U članku 143.b stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Hrvatska gospodarska komora, na vlastiti poticaj ili u povodu prijedloga zainteresiranih tijela, organizirati će javne prodavaonice za obavljanje poslova javnoga komisionara za područje jedne ili više županija, ovisno o broju ovrha koje se provode na pokretninama, njihovoj naravi, količini, vrijednosti te gospodarskoj isplativosti.“

Članak 12.

U članku 143.g stavku 2. iza riječi „komisionara“ umjesto „zareza“ stavlja se „točka“, a riječi „na temelju kojega neće biti moguće utvrditi kome one pripadaju, odnosno u kojem se ovršnom postupku zaplijenjene“ brišu se.

Članak 13.

U članku 143.j stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Ovrha radi naplate novčane tražbine na motornom vozilu određuje se na temelju ovršne ili vjerodostojne isprave i izvotka iz evidencije policijske uprave o vlasništvu ovršenika na motornom vozilu (članak 16.b stavak 2.).“

Članak 14.

U članku 146.b stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Sud koji vodi ovršni postupak dužan je Hrvatskoj gospodarskoj komori bez odgode dostaviti podatke iz članka 146.a stavaka 2. i 3. ovoga Zakona. Sud koji vodi ovrhu dužan je obavijestiti Hrvatsku gospodarsku komoru o tome da li je predmet ovrhe prodan, odnosno dostaviti joj podatke o vremenu održavanja nove dražbe i novim uvjetima prodaje. Ako se prodaja obavlja preko javnog komisionara, javni je komisionar dužan Hrvatskoj gospodarskoj komori bez odgode dostaviti podatke o rješenju o ovrsi na pokretninama, strankama, naknadno procijenjenoj vrijednosti pokretnine, uvjetima prodaje, vremenu dražbe i načinu razgledanja pokretnina. Javni je komisionar dužan obavijestiti Hrvatsku gospodarsku komoru i o tome da li je predmet ovrhe prodan, odnosno dostaviti joj podatke o vremenu održavanja nove dražbe i novim uvjetima prodaje.“

Članak 15.

Iznad članka 149. briše se naslov „Ograničenje ovrhe“

U članku 149. stavci 1. 2. i 3. mijenjaju se i glase:

„(1) Ako se ovrha provodi na plaći ovršenika, od ovrhe je izuzet iznos u visini 2/3 prosječne neto plaće u Republici Hrvatskoj, a ako se ovrha provodi radi naplate tražbine po osnovi zakonskog uzdržavanja, naknade štete nastale zbog narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti i naknade štete za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja, iznos u visini od 1/2 prosječne neto plaće u Republici Hrvatskoj, osim u slučaju ovrhe radi prisilne naplate novčanih iznosa za uzdržavanje djeteta u kojem slučaju je od ovrhe izuzet iznos koji odgovara iznosu od 1/4 prosječne mjesečne isplaćene neto plaće po zaposlenom u pravnim osobama Republike Hrvatske za proteklu godinu.

(2) Ako ovršenik prima plaću koja je manja od prosječne neto plaće u Republici Hrvatskoj, od ovrhe je izuzet iznos u visini 2/3 plaće ovršenika, a ako se ovrha provodi radi naplate tražbine po osnovi zakonskog uzdržavanja, naknade štete nastale zbog narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti i naknade štete za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja, iznos u visini 1/2 neto plaće ovršenika.

(3) Prosječna neto plaća u smislu stavka 1. ovog članka je prosječan iznos mjesečne neto plaće isplaćene po jednom zaposlenom u pravnim osobama u Republici Hrvatskoj, za razdoblje siječanj – kolovoz tekuće godine, koju je dužan utvrditi Državni zavod za statistiku i objaviti je u „Narodnim novinama“, najkasnije do 31. prosinca te godine. Tako utvrđeni iznos primjenjivati će se u narednoj godini.“

Iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) Odredbe stavka 1. i 2. ovog članka primjenjuje se i na ovrhu na naknadi umjesto plaće, naknadi za skraćeno radno vrijeme, naknadi zbog umanjenja plaće, mirovini, plaći vojnih osoba te na primanja osoba u pričuvnom sastavu za vrijeme vojne službe i na drugom stalnom novčanom primanju civilnih i vojnih osoba, osim na ovrhu na primanjima iz stavka 5. i 6. ovoga članka.“

Dosadašnji stavci 4. i 5. postaju stavci 5. i 6.

Članak 16.

U članku 178. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Dužnik može javnobilježnički ovjеровljenom ispravom dati suglasnost da se radi naplate tražbine vjerovnika zaplijeni njegova plaća, odnosno drugo stalno novčano primanje, osim u dijelu u kojem je to primanje izuzeto od ovrhe (članak 149. ovog Zakona). Suglasnost kojom se dopušta pljenidba plaće, odnosno drugog stalnog novčanog primanja za iznos koji je izuzet od ovrhe, ne proizvodi pravne učinke.“

Iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„(2) Isprava iz stavka 1. ovoga članka izdaje se u jednom primjerku, ima značenje pravnog posla iz članka 72. stavka 1. ovog Zakona, te pravni učinak pravomoćnog rješenja o ovrsi.“

Dosadašnji stavci 2. 3. 4. i 5. postaju stavci 3. 4. 5. i 6.

Iza dosadašnjeg stavka 5. koji postaje stavak 6. dodaje se stavak 7. koji glasi:

„(7) Za dopuštenost izjave o suglasnosti iz stavka 1. ovoga članka mjerodavno su činjenično stanje i podaci iz članka 149. stavak 3. ovoga Zakona u vrijeme ovjere te izjave kod javnog bilježnika.“

Članak 17.

U članku 180.a stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Ako ovrhovoditelj ne bude namiren u skladu s rješenjem o ovrsi u roku od godinu dana od dostave toga rješenja banci i ako u tom roku ne predloži izmjenu sredstava i predmeta ovrhe, sud će ovrhu obustaviti.“

Članak 18.

Iza članka 180.a dodaje se članak 180.b koji glasi:

„Članak 180.b

Ovrha na tražbini po tekućem računu na kojem ovršenik prima plaću ne može se provesti na iznosima koji su izuzeti od ovrhe prema odredbama članka 149. stavka 1, 2. i 4. ovoga Zakona.“

Članak 19.

U članku 252.d dodaju se stavci 4. do 10. koji glase:

„(4) Javni bilježnik će donijeti odluku iz stavka 1. ovog članka ili će spis proslijediti sudu sukladno odredbi stavka 2. ovog članka najkasnije u roku od 30 dana, računajući od dana zaprimanja prijedloga.

(5) U slučaju iz stavka 3. ovog članka, sud će svoju odluku donijeti u roku od 60 dana računajući od dana kada je zaprimio spis.

(6) Nakon dvije uzastopne neuspjele dostave rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave ovrhovoditelju, javni bilježnik će rješenje istaknuti na oglasnoj ploči u čekaonici u svojem uredu. Smatrat će se da je dostava obavljena istekom osmoga dana od dana isticanja rješenja na oglasnoj ploči.

(7) Nakon dostave rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave ovrhovoditelju, te dva bezuspješna pokušaja dostave rješenja na adresu ovršenika fizičke osobe koja ne obavlja registriranu djelatnost, javni bilježnik sve dalje radnje dostave obavlja na pisani zahtjev ovrhovoditelja.

(8) Javni bilježnik će obavijest o dva neuspjela pokušaja dostave iz stavka 7. ovog članka, uputiti ovrhovoditelju osobnom dostavom putem pošte, na adresu ovrhovoditelja iz prijedloga, uz upozorenje o pravnim posljedicama iz stavka 9. i 10. ovog članka.

(9) Ako dostava obavijesti iz stavka 8. ovog članka ne uspije, bez obzira na razlog, javni bilježnik će obavijest istaknuti na oglasnoj ploči u čekaonici u svojem uredu. Smatrat će se da je dostava obavljena istekom osmoga dana od dana isticanja obavijesti na oglasnoj ploči.

(10) Ako ovrhovoditelj u roku od 15 dana od dana dostave obavijesti iz stavka 8. ovog članka nije od javnog bilježnika zahtijevao poduzimanje daljnje radnje dostave rješenja ovršeniku, smatra se da je postupak obustavljen istekom toga roka. Na zahtjev ovrhovoditelja ili ovršenika javni bilježnik će izdati potvrdu da je temeljem zakona postupak obustavljen.

Članak 20.

U članku 252.e iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) Spis proslijeđen sudu radi provedbe postupka po prigovoru, žalbi ili zahtjevu za odgodu ovrhe, po okončanju postupka, ostaje kod suda.“

Članak 21.

U članku 252.f stavak 4. riječi „Rješenje o ovrsi“ zamjenjuju se riječima „Opravak rješenja o ovrsi“.

Iza stavka 4. dodaju se stavci 5. i 6. koji glase:

„(5) Naknadni otpravak rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave s potvrdom pravomoćnosti i ovršnosti, javni bilježnik predaje ovrhovoditelju samo na pisani i obrazloženi podnesak ovrhovoditelja.

(6) Potvrdu pravomoćnosti i ovršnosti rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave u spisima koji se nalaze kod suda (članak 252.e stavak 3.) izdaje sud.“

Članak 22.

U članku 252.h stavku 1. riječi: „(članak 252.j)“ brišu se.

Članak 23.

U članku 252.j stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) U slučajevima iz članka 252.d stavak 2., članka 252.e stavak 2. i 3., članka 252.g stavak 5., i članka 252.i stavak 5. ovog Zakona javni bilježnik će spis proslijediti sudu koji bi bio stvarno i mjesno nadležan da je ovrha predložena na temelju ovršne isprave. Ako je ovrha predložena općenito na imovini ovršenika, pravne osobe i fizičke osobe koja obavlja registriranu djelatnost, spis se prosljeđuje općinskom sudu mjesto nadležnom prema adresi sjedišta iz upisnika. Ako je ovrha predložena općenito na imovini ovršenika fizičke osobe koja ne obavlja registriranu djelatnost, spis se prosljeđuje općinskom sudu mjesno nadležnom prema adresi iz prijedloga. Kada je ovršenik Republika Hrvatska ili koja druga pravna osoba s javnim ovlastima koja djeluje na cijelom državnom području, spis se prosljeđuje općinskom sudu na čijem području ovrhovoditelj ima prebivalište ili sjedište u Republici Hrvatskoj. Ako ovrhovoditelj nema prebivalište ili sjedište u Republici Hrvatskoj, za ovrhu protiv Republike Hrvatske spis se prosljeđuje općinskom sudu u Zagrebu, a za ovrhu protiv drugih pravnih osoba s javnim ovlastima sud na čijem je području njihovo sjedište.

Stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavak 3. koji postaje stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Dostava prema odredbi članka 8. stavka 1. 2. i 3. ovog Zakona obavlja se na oglasnoj ploči općinskog suda na čijem je području adresa sjedišta upisanog u upisnik.“

Članak 24.

Iza članka 307. dodaje se Dio četvrti, koji glasi:

„Dio četvrti

Europski ovršni nalog

Glava trideset druga

POSTUPAK ZA IZADAVANJE POTVRDE O EUROPSKOM OVRŠNOM NALOGU ZA NESPORNE TRAŽBINE TE ZA ODREĐIVANJE I PROVEDBU OVRHE NA TEMELJU EUROPSKOG OVRŠNOG NALOGA

1. Opće odredbe

Područje primjene

Članak 307.a

Odredbama ove glave uređuje se postupak izdavanja potvrde o europskom ovršnom nalogu za nesporne tražbine prema Uredbi (EZ) br. 805/2004. Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. godine kojom se uvodi europski ovršni nalog za nesporne tražbine (u daljnjem tekstu: Uredba) te postupak određivanja ovrhe na temelju europskog ovršnog naloga.

2. Izdavanje potvrde o europskom ovršnom nalogu

Nadležnost za potvrđivanje domaćih ovršnih isprava kao europskog ovršnog naloga

Članak 307.b

U Republici Hrvatskoj su za izdavanje:

- potvrde o europskom ovršnom nalogu prema odredbi članka 9. stavka 1. Uredbe,
- potvrde o ovršnosti sudske nagodbe prema odredbi članka 24. stavka 1. Uredbe,
- potvrde o ovršnosti druge javne isprave koja je ovršna u Republici Hrvatskoj prema odredbi članka 25. stavak 1. Uredbe,
- i potvrdama prema odredbama članka 6. stavka 2. i 3. Uredbe,

nadležni sudovi, upravna tijela, javni bilježnici ili pravne i fizičke osobe s javnim ovlastima koji su ovlaštteni izdati ovršni otpравak domaće europske ovršne isprave o nespornim tražbinama.

Odlučivanje o zahtjevu za izdavanje potvrde

Članak 307.c

(1) Potvrde prema članku 9. stavku 1., članku 24. stavku 1., članku 25. stavku 1. i članku 6. stavku 3. Uredbe izdaju se bez prethodnoga saslušanja dužnika.

(2) Tijelo ili osoba koje je izdalo potvrdu dostavit će otpravak potvrde dužniku po službenoj dužnosti.

(3) Ako sud ili upravno tijelo odbace ili odbiju zahtjev za izdavanje potvrde, podnositelj zahtjeva ima pravo žalbe protiv rješenja kojim je njegov zahtjev odbačen ili odbijen uz odgovarajuću primjenu odredaba zakona koji uređuju žalbu protiv odluke kojom je prijedlog za ovrhu (izvršenje) odbačen ili odbijen.

(4) Ako javni bilježnik nađe da nisu ispunjeni uvjeti za izdavanje potvrde iz stavka 1. ovoga članka, zahtjev za izdavanje potvrde s prijepisom odgovarajuće svoje isprave ili spisa proslijedit će općinskom sudu na čijem je području njegovo sjedište radi donošenja odluke o zahtjevu. Javni je bilježnik dužan obrazložiti zašto smatra da nisu ispunjene pretpostavke za prihvaćanje zahtjeva stranke.

Ispravljanje i ukidanje potvrde

Članak 307.d

(1) Zahtjev prema članku 10. stavku 1. Uredbe radi ispravljanja ili ukidanja sudske potvrde podnosi se sudu koji ju je izdao. O zahtjevu odlučuje taj sud rješenjem.

(2) Zahtjev za ispravljanje ili ukidanje javnobilježničke potvrde ili potvrde koju je donijelo upravno tijelo ili fizičke ili pravne osobe s javnim ovlastima podnosi se osobi ili tijelu koje ju je izdalo, koji su dužni proslijediti zahtjev s prijepisom svoga spisa u povodu kojega su izdali potvrdu općinskom sudu na području kojega je njihovo sjedište radi donošenja odluke.

(3) O zahtjevu za ispravak potvrde odlučuje se uz odgovarajuću primjenu odredaba članka 342. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05 i 02/07), a o zahtjevu za ukidanje potvrde uz odgovarajuću primjenu odredaba članka 33. ovoga Zakona.

3. Određivanje ovrhe na temelju europskog ovršnog naloga

Ovrha na temelju europskog ovršnog naloga

Članak 307.e

Ovršna isprava koja je u nekoj drugoj državi članici Europske unije potvrđena u skladu s Uredbom kao europski ovršni nalog, ovršava se u Republici Hrvatskoj pod istim uvjetima kao i domaća ovršna isprava, bez potrebe provedbe posebnog postupka radi priznanja te isprave i proglašenja njezine ovršnosti, odnosno bez potrebe da se o njezinu priznanju odluči kao o prethodnom pitanju.

Prijevod

Članak 307.f

Kada je vjerovnik dužan prema odredbi članka 20. stavka 2. točke c) Uredbe priložiti prijevod europskog ovršnog naloga uz prijedlog za ovrhu, taj prijevod treba biti sastavljen na hrvatskom jeziku i ovjеровljen od osobe koja je u nekoj od članica Europske unije za to ovlaštena.

Zahtjevi prema člancima 21. i 23. Uredbe

Članak 307.g

(1) Za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu na temelju europskoga ovršnog naloga, o pravnim lijekovima ovršenika protiv rješenja o ovrsi donesenog na temelju te isprave prema odredbi članka 21. Uredbe te o njegovim prijedlozima za odgodu, obustavu i ograničenje ovrhe prema odredbama članka 23. Uredbe stvarno je nadležan sud koji je za odlučivanje o tim prijedlozima odnosno pravnim lijekovima nadležan prema odredbama članka 33.a i 39. ovoga Zakona te prema članku 20. točka 6. Zakona o sudovima („Narodne novine“, br. 150/05 i 16/07).

(2) Mjesna nadležnost suda za donošenje odluka iz stavka 1. ovoga članka određuje se po odredbama ovoga Zakona o mjesnoj nadležnosti suda u ovršnom postupku.

(3) O prijedlozima odnosno pravnim lijekovima iz stavka 1. ovoga članka sud odlučuje prema pravilima Ovršnog zakona.

Obustava i ograničenje ovrhe

Članak 307.h

Ovrha će se obustaviti odnosno ograničiti prema odredbama ovoga Zakona o obustavi ovrhe (članak 67.) odnosno o ograničenju ovrhe (članak 5.) i na temelju otpravka potvrde o neovršivosti ili o ograničenju ovrhe prema članku 23. Uredbe.

Žalba nakon isteka roka odnosno tužba zbog razloga zbog kojih se ta žalba može podnijeti.

Članak 307.i

Pravila o žalbi nakon isteka roka, odnosno o tužbi zbog razloga zbog kojih se ta žalba može podnijeti (članak 49. do 51.) primjenjuju se i u ovrsi na temelju europskog ovršnog naloga.

Članak 25.

Ovlašćuje se Odbor za zakonodavstvo Hrvatskog sabora utvrditi i izdati pročišćeni tekst Ovršnog zakona.

Članak 26.

(1) Odredbe članka 7, 8. i 18. ovoga Zakona neće se primjenjivati na postupke pokrenute prije stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Odredbe članka 16. i 18. ovoga Zakona neće se primjenjivati na isprave o suglasnosti o zapljeni plaće ovjerene prije stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 27.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u „Narodnim novinama“, osim odredbe članka 24. ovoga Zakona koja stupa na snagu danom prijama Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije.

OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

Odnosom na stavak 1. i 2: sadašnje određenje dostave pravnim osobama i fizičkim osobama koje obavljaju određenu upisanu djelatnost (obrtnici, trgovci pojedinci), na način da se prva dostava vrši na adresu iz prijedloga, nastavno na adresu iz upisnika, te ako ni ta ne uspije, putem oglasne ploče, pokazuje se učinkovita. Stoga se takav način dostave u okviru ovršnog postupka sada uređuje i za odgovorne osobe u pravnim osobama, a prema naznaci njihove adrese koja je upisana u određeni upisnik, čime bi se izbjegao način dostave takvim osobama kao fizičkim osobama prema odredbama ZPP-a.

Odnosom na stavke, 4, 5, 6, 7. i 8: navedenim rješenjima se rasterećuju sudovi aktivnosti glede dostave u predmetima u kojima javni bilježnici donose rješenja o ovrsci temeljem vjerodostojne isprave. Naime, radi se o slučajevima u kojima javni bilježnici postupaju povodom ovršnih prijedloga temeljem vjerodostojne isprave. DE LEGE LATA, u slučaju nemogućnosti izvršenja dostave redovnim putem, javni bilježnici nisu mogli osobno vršiti dostavu već su slali zamolnice na sudove. Po prijemu zamolnica javnih bilježnika, sudovi bi postupali kao „servis“ javnih bilježnika, te bi vršili dostavu za potrebe javnih bilježnika. Predloženom izmjenom se anuliraju takve situacije, na koji način se sudovi rasterećuju od nepotrebnih postupanja budući navedene radnje sada mogu obaviti i javni bilježnici.

Isto tako, predloženom izmjenom se u stavku 6. dodatno razrađuje postupanje javnog bilježnika i to u slučajevima kada isti postupa po nalogu suda ili po zamolbi drugog javnog bilježnika. Naime, sukladno odredbi članka 133.a Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj: 53/912, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05 i 02/07), koja se u ovršnim postupcima može primijeniti prema odredbi članka 19. Ovršnog zakona, ovršni sud na prijedlog ovlaštene osobe može odrediti da se dostava povjeri javnom bilježniku, u kojem slučaju bi javni bilježnik postupao po nalogu suda. Stoga je uputno, unutar ovršnog postupka, regulirati postupanje javnih bilježnika u takvim slučajevima.

Slijedom svega navedenoga, mišljenja smo da se specifične situacije i potrebe za dostavom unutar ovršnog postupka ne bi mogle adekvatno normirati jednostavnim upućivanjem na odredbe Zakona o parničnom postupku.

Uz članak 2.

Primjena odredbe članka 16.a u praksi je pokazala da ovrhovoditelji često zlorabe institute prokazne izjave i prokaznog popisa imovine. Navedenom izmjenom takvi ovrhovoditelji se ograničavaju u mogućim zlouporabama tako da su sada dužni, prije predlaganja podnošenja prokaznog popisa imovine, od nadležnih tijela iz članka 16.b zatražiti potrebite podatke, dok će sud po prijedlogu ovrhovoditelja postupati tek kada se iscrpe takve mogućnosti pribavljanja podataka o imovini ovršenika. Rečeno je potrebno radi rasterećivanja sudova.

Uz članak 3.

Ovom izmjenom se širi krug tijela i pravnih osoba od kojih bi ovrhovoditelj mogao pribaviti podatke o imovini ovršenika prije pokretanja ovršnog postupka, čime bi se na adekvatan način mogao označiti predmet i sredstvo ovrhe, što bi trebalo dovesti do bržeg postupanja ovršnog suda po prijedlogu za ovrhu. Isto tako, regulira se i obveza prethodnog snašanja troškova zamoljenih tijela i pravnih osoba u svezi izdavanja traženih podataka. Smatramo da je predložena izmjena nužna da bi se sudovi rasteretili postupanja po prijedlozima ovrhovoditelja za promjenu predmeta i sredstava ovrhe. Predloženom izmjenom, ovrhovoditeljima je pružena mogućnost da, prije iniciranja aktivnosti suda, sami pribave potrebite podatke o imovini ovršenika, na koji način se dobiva na vremenu i ekonomičnosti sudskog postupka, dok se sudovi rasterećuju od nepotrebnog postupanja.

Uz članke 4. i 5.

Obzirom da je praksa pokazala da ovrhovoditelji zlorabe institut odgode ovrhe, te da su, nakon što je sud ovrhu odgodio, u pravilu pasivni, ovom izmjenom se ograničavaju mogućnosti takvih procesnih zlouporaba i ovrhovoditelji se dodatno discipliniraju u postupanju.

Uz članak 6.

Ovom izmjenom se propisuju mogućnosti povjeravanja pokretnina osobama izvan područja ovršnog suda u slučajevima kada je to potrebno radi uspješnog provođenja ovrhe. Predložena izmjena je nužna budući se u praksi pokazalo da se, npr. kod živih životinja ili lako kvarljive robe, te u drugim sličnim situacijama, ovrha ne može valjano provesti zbog opasnosti propadanja stvari ukoliko se iste ne povjere stručnim ili ovlaštenim osobama koje su specijalizirane za njihovo čuvanje ili smještaj, a imaju sjedište izvan područja ovršnih sudova.

Uz članak 7.

Predloženom izmjenom se rasterećuje postupanje sudskih ovršitelja koji više nisu dužni provjeravati uvjete za smještaj pokretnina, niti su dužni pratiti pokretnine u slučaju da su povjerene na čuvanje i prodaju javnom komisionaru. Ovo stoga što je javni komisionar posebno ovlašten za preuzimanje i čuvanje pokretnina, pa je suvišna svaka daljnja provjera njegova rada i postupanja od strane sudskih ovršitelja. Isto tako, predloženom izmjenom stavka petog se skraćuju rokovi za odgodu oduzimanja i otpreme pokretnina, na koji način se ovrhovoditelji dodatno discipliniraju da poduzimaju radnje radi ubrzanja okončanja ovršnog postupka.

Uz članak 8. i 9.

I ovom izmjenom se skraćuju rokovi za ponovni pokušaj provođenja postupka pljenidbe pokretnina, kao i rokovi između dana sastavljanja pljenidbenog popisa i prodaje, na koji način se ovrhovoditelji dodatno discipliniraju da poduzimaju radnje radi ubrzanja okončanja ovršnog postupka, odnosno dodatno se ažurira postupanje ovršnog suda.

Uz članak 10.

Predloženom izmjenom se reguliraju situacije povrata zaplijenjenih i oduzetih pokretnina koje su smještene kod druge osobe u slučaju obustave ovrhe, na koji način se štiti ovršenik. Ovom izmjenom se izbjegava mogući parnični postupak, budući ovršenik, ukoliko mu druga osoba neosnovano odbija vratiti rečene pokretnine, može iste potraživati samostalnim zahtjevom u ovršnom postupku.

Uz članak 11.

Izmjena omogućava šire postupanje Hrvatske gospodarske komore koja sada, na vlastiti poticaj ili po prijedlogu zainteresiranih tijela, može organizirati javne prodavaonice za područje jedne ili više županija, ovisno o broju ovrha na pokretninama, radi izbjegavanja neravnomjernog broja prodaja pokretnina na raznim područjima.

Uz članak 12.

Navedeni dijelovi članka 143 g, stavka 2. se brišu kao nepotrebni i suvišni, budući su razvidni iz prethodnog dijela tog stavka.

Uz članak 13.

Predloženom izmjenom se omogućuje provođenje ovrhe na motornom vozilu i temeljem vjerodostojne isprave, čime se otklanja dvojba na okolnost da li javni bilježnik može odrediti ovrhu i na motornom vozilu.

Uz članak 14.

Ovom izmjenom se dodatno popisuju obveze ovršnih sudova da pravodobno Hrvatskoj gospodarskoj komori dostavljaju dužne podatke radi upisa u očevidnik nekretnina i pokretnina, sve radi bolje transparentnosti prodaje u ovršnim predmetima, a samim time i veće pravne sigurnosti.

Uz članak 15.

Ovim se izmjenama pošlo od načela da se i kod prisilne ovrhe na plaći (odnosno drugom stalnom novčanom primanju) i kod ovrhe koja se provodi uz suglasnost ovršenika (članak 178. Ovršnog zakona) od ovrhe izuzme iznos koji je neophodan za egzistenciju ovršenika, a koji se utvrđuje u odnosu na prosječnu neto plaću u Republici Hrvatskoj. Taj iznos je do sada bio vezan isključivo za visinu plaće koju prima ovršenik (moglo se plijeniti do 1/3 plaće ovršenika, odnosno, iznimno do 1/2 plaće ovršenika, kod naplate određenih privilegiranih tražbina), bez obzira na to koliku je plaću ovršenik ostvarivao.

Novo se rješenje čini pravednijim, jer se polazi od toga da je svakom ovršeniku za egzistenciju neophodan jednak iznos, bez obzira na visinu njegove neto plaće. To, u odnosu na postojeće stanje, znači da će se ovršenici s neto plaćom višom od prosječne plaće u Republici Hrvatskoj, moći plijeniti veći iznos nego što je to bilo do sada, dok će se ovrha na plaći kod ovršenika s plaćom nižom od prosječne provoditi kao i do sada (moći će se plijeniti do 1/3 plaće ovršenika, iznimno do 1/2 plaće ovršenika, kod naplate određenih privilegiranih tražbina, odnosno do 1/4 plaće ovršenika kod naplate iznosa uzdržavanja djeteta).

Državni zavod za statistiku će biti dužan utvrditi prosječan iznos mjesečne neto plaće te taj podatak objaviti u „Narodnim novinama“ i to najkasnije do 31. prosinca tekuće godine. Tako utvrđeni iznos primjenjivat će se u narednoj godini.

Uz članak 16.

Do izmjene ovog članka došlo je na inicijativu sindikata i polazi se od načela da je i kod ovrhe na temelju suglasnosti ovršenika potrebno zaštititi iznos koji je neophodan za egzistenciju ovršenika i to na isti način kako se to čini kod prisilne ovrhe (članak 149. Ovršnog zakona), tako da je izmjena ovog članka sukladna izmijenjenom članku 149. Ovršnog zakona.

Uz članak 17.

Predloženom izmjenom se dodatno štite ovrhovoditelji budući su prošireni rokovi za namirenje tražbine po ovršnom rješenju koje je dostavljeno bankama. Sudska praksa je pokazala da je dosadašnji rok od šest mjeseci prekratak. Naime, česta je pojava da sredstva na računu ovršenika, koji i sam ima problema s naplatom od svojih dužnika, ponekad i od države, postupno pristižu i da se vjerovnici ipak uspijevaju naplatiti nakon određenog vremena. Bilo je slučajeva da je ovrhovoditelj kome je isteklo šest mjeseci bio prisiljen predložiti promjenu sredstava i predmeta ovrhe i time izgubio stečeni red prvenstva u naplati na sredstvima na računu, a da se ovrhovoditelj koji je po redoslijedu bio iza njega namirio iz onoga iz čega bi se on bio namirio da mu nije istekao šestomjesečni rok. To je i najbezbolniji i najlakši način namirenja tražbina. Produženjem roka bi se rasteretili sudovi potrebe da u povodu isteka roka od šest mjeseci isforsiranih prijedloga za ovrhu moraju određivati ovrhu na drugim predmetima ovrhe i da tu redovito složeniju i skuplju ovrhu provode.

Uz članak 18.

Do unošenja ovog članka je, također, došlo na inicijativu sindikata, s ciljem da se od ovrhe dosljedno zaštititi određeni iznos plaće (odnosno drugog stalnom novčanog primanja), koji je neophodan za egzistenciju ovršenika i to na način da se spriječi pljenidba tog iznosa kada ga poslodavac (nakon što je ovrhovoditelju doznačio dio plaće koji nije izuzet od ovrhe) isplati na tekući račun ovršenika.

Uz članak 19.

Glede stavka 4. i 5: predloženim izmjenama se osigurava provedba Direktive 2000/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. lipnja 2000. godine o borbi protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama.

Glede stavaka 6. i 7: ovim odredbama bi se nedvojbeno odredilo da se nakon izdavanja rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave postupak ne provodi po službenoj dužnosti već da je inicijativa u rukama samog ovrhovoditelja. Time se jača procesna disciplina stranaka. Sudovi se u većoj mjeri ne bi opterećivali jer se radi o iznimnim slučajevima i iz javnobilježničkog spisa je lako utvrditi da je nastupio razlog za obustavu. Ostaje i dalje nadležnost suda za odlučivanje u ovom slučaju, budući da nema izričitog zahtjeva ovrhovoditelja za obustavu.

Glede stavaka 8, 9. i 10: predloženim izmjenama se daljnje postupanje u ovršnom postupku prebacuje na teret ovrhovoditelja, na koji način se dodatno discipliniraju ovrhovoditelji da se staraju o svojim pravima. Isto tako, javnim bilježnicima se omogućava oglašavanje putem oglasne ploče ukoliko u slučaju neuredne dostave dužnih pismena.

Uz članak 20.

Predloženom izmjenom bi se uvela jednoobraznost postupanja sudova u slučaju uloženog pravnog lijeka, te bi se izbjeglo opterećenje suda radi povrata spisa.

Uz članak 21.

Glede stavka 4: ovom izmjenom se vrši usklađenje sa odredbama ZPP-a, sudskog poslovnika i Javnobilježničkog poslovnika.

Glede stavka 5. i 6: predloženom izmjenom se nastoji spriječiti moguće zlouporabe u izvansudskoj ovrshi na više mjesta istovremeno, te se jasno propisuju načini i uvjeti izdavanja naknadnih opravaka, što omogućuje moguću kasniju kontrolu. Isto tako, predloženi stavak 6. je u vezi s predloženom dopunom članka 252.e, dakle s novim stavkom 4. tog članka.

Uz članke 22. i 23.

Ovim zahvatom u Ovršni zakon ispravila se nelogičnost kod sudjelovanja javnih bilježnika u ovrshi. Naime, u tom je slučaju stvarno nadležan sud je onaj općinski sud na čijem je području sjedište javnog bilježnika kojem je podnesen prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave. Kako javni bilježnici ne provode ovrhu nad pokretninama, već to radi sud, za provedbu treba biti nadležan onaj sud na čijem se području pokretnine nalaze.

Uz članak 24.

Odredbama članka 24, na predloženi način, osiguravaju se uvjeti za primjenu odredaba Uredbe br. 805/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. godine kojom se uvodi europski nalog za izvršenje nespornih zahtijeva.

Uz članak 25.

Ovim člankom ovlašćuje se Odbor za zakonodavstvo Hrvatskog sabora da utvrdi i izda pročišćeni tekst Ovršnog zakona, što je nužno obzirom na učinjene izmjene i dopune.

Uz članak 26.

Propisuje da se odredbe članka 7, 8. i 18. ovog Zakona neće primjenjivati na postupke koji su pokrenuti prije stupanja na snagu ovog Zakona, dok se odredbe članka 16. i 18. Zakona neće primjenjivati na isprave o suglasnosti o zapljeni plaće ovjerene prije stupanja na snagu ovog Zakona, sve iz razloga zaštite stečenih prava i načela pravne sigurnosti.

Uz članak 27.

Propisuje se da ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“, osim odredbe članka 24. Zakona koja stupa na snagu danom prijama Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske zajednice.

TEKST ODREĐABA OVRŠNOG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU I DOPUNJUJU

Članak 8.

(1) Pravnoj osobi koja je upisana u sudski ili drugi upisnik dostava se obavlja na adresu navedenu u prijedlogu. Ako dostava na adresu navedenu u prijedlogu ne uspije, dostava će se obaviti na adresu sjedišta upisanoga u upisnik. Ako dostava ne uspije ni na toj adresi, obavit će se isticanjem pismena koje je trebalo dostaviti na oglasnoj ploči suda. Smatrat će se da je dostava obavljena istekom osmoga dana od dana isticanja pismena na oglasnoj ploči.

(2) Odredbe stavka 1. ovoga članka primjenjuju se i na fizičke osobe koje obavljaju određenu upisanu djelatnost (obrtnici, trgovci pojedinci, javni bilježnici, odvjetnici, liječnici itd.) kad se tim osobama dostava obavlja u vezi s tom djelatnošću.

(3) Ako se određenim osobama, na temelju njihova zahtjeva i odobrenja predsjednika suda, dostava obavlja u sudu, pismena koje im upućuje sud polažu se za njih u posebne pretince u za to određenoj prostoriji suda. Dostavu obavlja službena osoba suda. Pismena koji se dostavljaju preko pretinca ne smiju biti dostupni osobama kojima se dostavljaju prije nego što potpišu dostavnicu. Pismena se dostavljaju u zatvorenim omotnicama, u kojima se dostava obavlja preko pošte. Prigodom uzimanja moraju se preuzeti sva pismena položena u pretinac.

(4) Na svaki pismo koji se dostavlja na način predviđen u stavku 3. ovoga članka naznačit će se dan kada je položen u pretinac osobe kojoj se dostava tako obavlja. Ako pismo ne bude podignuto u roku od osam dana, dostava će se obaviti poštom ili na koji drugi zakonom predviđeni način.

(5) Predsjednik suda povući će odobrenje iz stavka 3. ovoga članka ako utvrdi da osoba kojoj je ona dana neredovito preuzima pismena ili pokušava zloupotrijebiti takav način dostave.

(6) Kad je ovim Zakonom predviđeno da se dostava ili koja druga radnja obavlja preko javnoga bilježnika, dostava, odnosno radnja obavljaju se tako da javni bilježnik, na zahtjev ovlaštene osobe ili tijela, putem pošte ili neposredno, dostavi pismo i o tome sastavi zapisnik, ovjerovljeni prijepis kojega će dostaviti sudu.

Članak 16.a

(1) Ako se stvari radi čije se predaje ili isporuke ovrha vodi nisu uspjele pronaći kod ovršenika, ovršenik mora, na prijedlog ovrhovoditelja, dati pred sudom izjavu o tome gdje se one nalaze, odnosno da ih nema ili da ne zna gdje se nalaze (prokazna izjava).

(2) Ako je ovrha radi naplate novčane tražbine ostala bez uspjeha zato što se nisu našli predmeti ovrhe na kojima bi se ovrha mogla provesti, ili zato što su nađeni samo takvi predmeti koji očito nisu dovoljni za namirenje ovrhovoditeljeve tražbine s obzirom na njihovu neznatnu vrijednost, ili predmeti koji su već opterećeni založnim pravima trećih, ili predmeti koje druge osobe traže za sebe, ovršenik mora, na prijedlog ovrhovoditelja, podnijeti sudu popis svoje imovine (prokazni popis imovine). Taj je popis ovršenik dužan sastaviti i podnijeti sudu u roku koji mu sud odredi rješenjem iz stavka 7. ovoga članka u dva primjerka s odgovarajućim priložima.

(3) U popisu iz stavka 2. ovoga članka ovršenik mora naznačiti:

1. gdje se nalaze pojedine stvari koje čine njegovu imovinu,
2. gdje se nalaze i kome pripadaju tuđe stvari na kojima on ima određena imovinska prava,
3. prema kome ima kakvu novčanu ili koju drugu tražbinu,
4. koja druga prava čine njegovu imovinu,
5. ima li na računima i kod koga novčana sredstva,
6. prima li i od koga plaću ili mirovinu, odnosno ima li koje druge stalne ili povremene prihode,
7. ima li kakvu drugu imovinu.

(4) U popisu iz stavka 2. ovoga članka ovršenik mora navesti podatke o pravnoj i činjeničnoj osnovi svojih prava u odnosu na svaki dio imovine iz stavka 3. ovoga članka te o dokazima, osobito ispravama, kojima se ona mogu potkrijepiti. Ako to bude potrebno, sud može zatražiti od ovršenika da dade i druge podatke na temelju kojih bi se imovina mogla pronaći.

(5) U izjavama iz stavka 1. i 2. ovoga članka, koje će potpisati pred sudom, ovršenik će potvrditi da su podaci koje je dao točni i potpuni i da ništa od svoje imovine nije zatajio.

(6) Ministar pravosuđa propisat će obrazac izjava iz stavka 1. i 2. ovoga članka.

(7) O prijedlogu za davanje prokazne izjave i prokaznoga popisa imovine sud odlučuje rješenjem kojim će ovršeniku zaprijetiti novčanom kaznom ako ne postupi u skladu s nalogom suda (članak 16.).

(8) Prokazna se izjava daje javno na ročištu pred sudom.

(9) Ročište pred sudom održat će se i radi rasprave i potvrđivanja prokaznog popisa imovine.

(10) Na javno ročište iz stavka 8. i 9. ovoga članka pozivaju se ovršenik i ovrhovoditelj, a oglas o ročištu objavit će se i na oglasnoj ploči suda. O tim će se ročištima sastaviti zapisnik.

(11) Ako ovršenik ne dođe na ročišta iz stavka 8. i 9. ovoga članka bez osobito opravdanoga razloga ili ako odbije dati prokaznu izjavu ili prokazni popis imovine, sud će mu izreći novčanu kaznu i zaprijetiti mu novim novčanim kaznama koje će izricati sve dok se ovršenik ne pokori (članak 16.).

(12) Odredbe stavka 1. do 11. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i prema odgovornim osoba u ovršeniku pravnoj osobi.

(13) Radi prikupljanja podataka o imovini sud može, na prijedlog ovrhovoditelja, saslušati i druge osobe kao svjedoke, odnosno zatražiti očitovanje od drugih osoba ili tijela.

(14) Ako ovrhovoditelja učini vjerojatnim da se u međuvremenu stanje stvari bitno izmijenilo, sud može iznova naložiti ovršeniku davanje prokazne izjave odnosno prokaznoga popisa imovine po pravilima prethodnih stavaka ovoga članka.

(15) Za davanje neistinitih ili nepotpunih prokaznih izjava i prokaznih popisa imovine ovršenik i odgovorne osobe u ovršeniku pravnoj osobi odgovaraju kao za lažan iskaz u postupku pred sudom.

(16) Osobe ili tijela iz stavka 13. ovoga članka odgovaraju za davanje netočnih ili nepotpunih obavijesti kao za lažan iskaz u postupku pred sudom.

Članak 16.b

(1) Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje dužan je, u roku od osam dana, na zahtjev osobe koja tvrdi da namjerava pokrenuti ovršni postupak ili postupak osiguranja dati podatke o tome je li neka fizička osoba osiguranik u Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, po kojoj osnovi (radni odnos, samostalna profesionalna djelatnost, obrt ili samostalna djelatnost poljoprivrede) i kod koga, odnosno prima li mirovinu, invalidninu ili koju drugu stalnu naknadu o kojoj vodi evidenciju.

(2) Ministarstvo unutarnjih poslova dužno je, u roku od osam dana, na zahtjev osobe koja tvrdi da namjerava pokrenuti ovršni postupak ili postupak osiguranja iz evidencije o motornim vozilima dati podatke o tome je li neka osoba upisana kao vlasnik motornog vozila te o vrsti, marki, tipu, modelu, godini proizvodnje, registarskom broju motornog vozila i postojanju tereta na tom vozilu.

(3) Financijska agencija dužna je, u roku od osam dana, na zahtjev osobe koja tvrdi da namjerava pokrenuti ovršni postupak ili postupak osiguranja dati podatke o računu za redovno poslovanje nekog poslovnog subjekta, a ako ih ima više – o računu za redovno poslovanje kojeg je taj subjekt odredio kao račun na kojem će se izvršavati nalozi za plaćanje zakonskih obveza i javnih prihoda, nalozi za naplatu vrijednosnih papira i instrumenata osiguranja plaćanja te nalozi s naslova izvršenja sudskih odluka i drugih ovršnih isprava (glavni račun).

(4) Na zahtjev suda osoba za koju ovrhovoditelj tvrdi da je ovršenikov dužnik ili da se neki dijelovi njegove imovine nalaze kod nje dužna je u roku od osam dana izjasniti se o tome ima li ovršenik i kakvu tražbinu protiv nje, odnosno nalaze li se i koji dijelovi njegove imovine kod nje.

(5) Podnositelj zahtjeva iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka dužan je u zahtjevu za davanje podataka navesti tražbinu radi čijeg će ostvarenja ili osiguranja pokrenuti ovršni postupak, odnosno postupak osiguranja te priložiti ispravu na kojoj se ona temelji.

(6) Osobe i tijela iz stavka 1. do 4. ovoga članka ne smiju obavijestiti dužnika o tome da su traženi podaci o njegovoj imovini.

(7) Ovrhovoditelj ima pravo na naknadu štete koju je pretrpio zbog povrede dužnosti iz stavka 1. do 4. i stavka 6. ovoga članka.

Članak 62.

(1) Na prijedlog ovrhovoditelja sud će, u potpunosti ili djelomice, odgoditi ovrhu ako provedba ovrhe nije započela, i to za vrijeme koje je on predložio.

(2) Ako je provedba ovrhe započela, a ovršenik se, u roku koji mu je sud odredio, očitovao protiv odgode, sud će odbiti prijedlog za odgodu.

Članak 64.b

(1) Ako je ovrha odgođena zato što su ovršenik ili treća osoba izjavili pravni lijek, odnosno izvanredno pravno sredstvo, odgoda traje do završetka postupka po tom lijeku, odnosno sredstvu.

(2) U drugim slučajevima u kojima je ovršenik predložio odgodu, sud može, prema okolnostima slučaja, odrediti vrijeme za koje se ovrha odgađa.

(3) Kad je ovrhovoditelj predložio odgodu, sud će ovrhu odgoditi za vrijeme koje je on predložio, ali ne duže od šest mjeseci.

(4) Ako u slučaju iz stavka 3. ovoga članka ovrhovoditelj ne predloži nastavak ovrhe prije isteka roka na koji je ovrha odgođena, sud će obustaviti ovrhu.

Članak 129.

(1) Ovrha na pokretninama provodi se njihovom zapljenom, procjenom, oduzimanjem, otpremanjem, povjeravanjem na čuvanje sudu, ovrhovoditelju ili trećoj osobi, njihovom prodajom te namirenjem ovrhovoditelja iz iznosa dobivenog prodajom.

(2) Ovrhovoditelj je dužan u prijedlogu za ovrhu naznačiti traži li da se oduzete pokretnine povjere njemu na čuvanje ili određenoj trećoj osobi, osim ako nije riječ o pokretninama koje se predaju u sudski odnosno javnobilježnički polog (članak 133. stavak 4. i 5.).

(3) Prijedlog za ovrhu u kojem nije predložena koja od ovršnih radnji u skladu s odredbama stavka 1. i 2. ovoga članka sud će odbaciti ne pozivajući ovrhovoditelja da ga ispravi ili dopuni.

Članak 133.a

(1) Ovrhovoditelj je dužan osigurati sve što je potrebno za urednu otpremu pokretnina (prijevozno sredstvo, radnu snagu, potrebnu opremu, hranu i vodu za stoku tijekom prijevoza, itd.) te za takav smještaj pokretnina u kojem će se one sačuvati od mogućeg oštećenja, kvarenja ili općenito od pogoršanja njihova stanja, osim onog do kojeg bi došlo prema redovnom tijeku stvari.

(2) Životinje će se u pravilu smjestiti u staje ili drugo mjesto gdje će im biti osigurani zaštita, čuvanje i prehrana te potrebna njega, mužnja i sl.

(3) Prije oduzimanja pokretnina i njihova otpremanja sudski ovršitelj provjerit će jesu li ispunjeni uvjeti za njihov smještaj prema odredbama stavka 1. i 2. ovoga članka. O tome će sudski ovršitelj sastaviti zapisnik.

(4) Sudski ovršitelj pratit će oduzete pokretnine do mjesta gdje će biti smještene na čuvanje. O tome će sastaviti zapisnik, koji mora potpisati osoba kojoj su pokretnine predane na čuvanje.

(5) Ako ovrhovoditelj ne osigura sve što je potrebno za otpremu i smještaj pokretnina u skladu s odredbama stavka 1. i 2. ovoga članka, oduzimanje i otprema pokretnina odgodit će se za vrijeme koje predloži ovrhovoditelj ali ne duže od tri mjeseca.

(6) Ako ovrhovoditelj ne osigura sve što je potrebno za otpremu i smještaj pokretnina ni prigodom narednog ročišta za njihovo oduzimanje i otpremu, ovrha će se obustaviti.

Članak 136.

(1) Ako se pri pljenidbi ne nađu pokretnine koje mogu biti predmet ovrhe, sud će o tome obavijestiti ovrhovoditelja koji nije bio nazočan pljenidbi.

(2) Ovrhovoditelj može u roku od tri mjeseca od dana dostave obavijesti odnosno od dana pokušane pljenidbe kojoj je bio nazočan predložiti da se pljenidba ponovno provede.

(3) Ako ovrhovoditelj u roku iz stavka 2. ovoga članka ne predloži ponovnu provedbu pljenidbe, ili ako se ni pri ponovnoj pljenidbi ne nađu stvari koje mogu biti predmet ovrhe, sud će obustaviti ovrhu.

Članak 140.

(1) Prodaja zaplijenjenih stvari može se provesti tek nakon pravomoćnosti rješenja o ovrsi, osim ako ovršenik ne pristane da se prodaja obavi prije toga, ili ako su u pitanju pokretnine koje su podložne brzom kvarenju, ili ako postoji opasnost od znatnoga pada njihove cijene, ili ako ovrhovoditelj daje jamčevinu za štetu koju bi bio dužan naknaditi ovršeniku u slučaju da rješenje o ovrsi ne postane pravomoćno.

(2) O prodaji prije pravomoćnosti rješenja o ovrsi sud odlučuje zaključkom.

(3) Između dana pljenidbenoga popisa i dana prodaje mora proteći najmanje petnaest dana.

(4) Prodaja se može provesti i prije proteka roka iz stavka 3. ovoga članka iz razloga navedenih u stavku 1. ovoga članka.

Članak 142.

(1) Na prvoj dražbi pokretnine se ne mogu prodati ispod dvije trećine procijenjene vrijednosti. One se ispod te cijene ne mogu prodati ni u roku koji je sud odredio za prodaju neposrednom pogodbom.

(2) Ako se na prvoj dražbi ne postigne cijena iz stavka 1. ovoga članka, sud će, na prijedlog stranke, odrediti novu dražbu na kojoj se pokretnine mogu prodati ispod te cijene, ali ne ispod jedne trećine procijenjene vrijednosti.

(3) Odredba stavka 2. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuje i kad se zaplijenjene pokretnine nisu mogle prodati neposrednom pogodbom po cijeni iz stavka 1. ovoga članka u roku koji je odredio sud.

(4) Prijedlog za drugu dražbu ili za prodaju neposrednom pogodbom stranka može podnijeti u roku od petnaest dana od dana prve dražbe, odnosno od dana proteka roka koji je sud odredio za prodaju neposrednom pogodbom.

(5) Sud će obustaviti postupak ako nijedna od stranaka ne predloži u propisanom roku drugu dražbu, odnosno ponovnu prodaju neposrednom pogodbom, ili ako se stvari ne uspiju prodati ni na drugoj dražbi, odnosno neposrednom pogodbom u ponovnom roku koji sud odredi.

Članak 143.b

(1) Poslove javnog komisionara organizira i provodi Hrvatska gospodarska komora.

(2) Hrvatska gospodarska komora organizirat će javne komisije prodavaonice za obavljanje poslova javnog komisionara za područje jedne ili više županija, ovisno o broju ovrha koje se provode na pokretninama, njihovoj naravi, količini, vrijednosti te gospodarskoj isplativosti.

(3) Na prijedlog Hrvatske gospodarske komore ministarstvo nadležno za poslove gospodarstva može dozvoliti da ona poslove javnog komisionara za određeno područje ili neke od poslova javnog komisionara za određeno područje, na temelju provedenog natječaja, povjeri fizičkoj ili pravnoj osobi koja ispunjava uvjete za obavljanje poslova javnog komisionara. O povjeravanju poslova Hrvatska gospodarska komora sklopit će s izabranim komisionarom ugovor uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove gospodarstva.

(4) Dozvolu za obavljanje poslova javnog komisionara Hrvatskoj gospodarskoj komori za pojedinu javnu komisionu prodavaonicu odnosno javnom komisionaru iz stavka 3. ovoga članka izdaje ured državne uprave u županiji, nadležan za gospodarstvo, na čijem je području sjedište javne komisije prodavaonice, odnosno javnog komisionara.

Članak 143.g

(1) Komisionar je dužan pokretnine izložiti na način da ih zainteresirane osobe mogu razgledati u redovno radne vrijeme komisionara.

(2) Na izloženim pokretninama će se naznačiti njihov broj prema kome se vode kod komisionara, na temelju kojega neće biti moguće utvrditi kome one pripadaju, odnosno u kojem su ovršnom postupku zaplijenjene.

(3) Na pokretninama će biti naznačeni podaci o njihovoj kakvoći i veličini te cijena. Posebno će se naznačiti je li provjerena njihova ispravnost, odnosno kako se ona može provjeriti.

(4) Komisionar može dati i posebno jamstvo za nedostatke stvari.

(5) Komisionar može preko oglasnih ploča, kataloga, javnih medija, interneta te na drugi odgovarajući način objaviti podatke o pokretninama koje se prodaju preko njega uz naznaku načina i vremena njihova razgledavanja te prodaje.

Članak 143.j

(1) Ovrha radi naplate novčane tražbine na motornom vozilu sud određuje na temelju ovršne isprave i izvotka iz evidencije policijske uprave o vlasništvu ovršenika na motornom vozilu (članak 16.b stavak 2.).

(2) Primjerak rješenja o ovrsi sud dostavlja policijskoj upravi kod koje se vodi upisnik vozila radi provedbe zabilježbe ovrhe.

(3) Primjerak rješenja o ovrsi sud će dostaviti i Upisniku sudskih i javnobilježničkih osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima radi provedbe odgovarajućeg upisa.

(4) Zabilježbom ovrhe ovrhovoditelj sječe založno pravo na motornom vozilu.

(5) Prednosni red založnog prava iz stavka 3. ovoga članka računa se od dana dostave rješenja o ovrsi policijskoj upravi.

(6) Nakon zabilježbe ovrhe nije dopušten upis promjene prava vlasništva na motornom vozilu niti upis tereta na tom vozilu na temelju raspoložbi ovršenika, bez obzira na to kad je ta raspoložba poduzeta. Raspoložbe učinjene protivno ovoj zabrani nemaju pravnog učinka.

Članak 146.b

(1) Sud koji vodi ovršni postupak dužan je Hrvatskoj gospodarskoj komori bez odgode dostaviti podatke iz članka 146.1 stavka 2. i 3. ovoga Zakona. Ako se prodaja obavlja preko javnog komisionara, javni komisionar dužan je Hrvatskoj gospodarskoj komori bez odgode dostaviti podatke o rješenju o ovrsi na pokretninama, strankama, naknadno procijenjenoj vrijednosti pokretnine, uvjetima podaje, vremenu dražbe i načinu razgledavanja pokretnina.

(2) Hrvatska gospodarska komora dužna je bez odgode u očevidnik upisati propisane podatke o nekretninama i pokretninama koje se prodaju u ovršnom postupku.

Članak 149.

(1) Ovrha na plaći, naknadi umjesto plaće, naknadi za skraćeno radno vrijeme i naknadi zbog umanjenja plaće i mirovini, radi naplate tražbine po osnovi zakonskoga uzdržavanja, naknade štete nastale zbog narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti i naknade štete za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja može se provesti do iznosa od jedne polovine, a radi naplate tražbine po drugoj osnovi do iznosa od jedne trećine plaće, naknade umjesto plaće ili mirovine.

(2) Ako ovršenik prima zajamčenu plaću u skladu s kolektivnim ugovorom ili zakonom, ovrha radi naplate tražbine iz stavka 1. ovoga članka može se provesti do iznosa od jedne trećine, odnosno do iznosa od jedne četvrtine takve plaće.

(3) Odredba stavka 1. ovoga članka primjenjuje se i na plaće vojnih osoba te na primanja osoba u pričuvnom sastavu za vrijeme vojne službe.

(4) Ovrha na primanju invalida po osnovi novčane naknade za tjelesno oštećenje i doplatka za tuđu pomoć i njegu može se provesti samo radi naplate tražbine po osnovi zakonskoga uzdržavanja, naknade štete nastale zbog narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti i naknade štete za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja, i to do iznosa od jedne polovice toga primanja.

(5) Ovrha na primanju po osnovi ugovora o doživotnom uzdržavanju i doživotnoj renti te na primanju po osnovi ugovora o osiguranju života može se provesti samo na dijelu koji prelazi iznos najviše stalne socijalne skrbi koja se isplaćuje na području na kojemu ovršenik ima bivalište.

Članak 178.

(1) Dužnik može ovjerovljenom ispravom dati suglasnost da se radi naplate tražbine vjerovnika zaplijeni njegova plaća, u cijelosti ili djelomično, i da se isplate obavljaju izravno vjerovniku, na način određen u toj ispravi. Takva isprava izdaje u jednom primjerku, ima značenje pravnog posla iz članka 72. stavka 1. ovoga Zakona te pravni učinak pravomoćnog rješenja o ovrsi.

(2) Ispravu iz stavka 1. ovoga članka s učincima dostave rješenja o ovrsi poslodavcu dostavlja vjerovnik, preporučenom poštanskom pošiljkom s povratnicom ili preko javnoga bilježnika.

(3) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, zapljena na temelju suglasnosti dužnika nema utjecaja na provedbu ovrhe na plaći radi namirenja tražbine po osnovi zakonskoga uzdržavanja, naknade štete nastale po osnovi narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti i naknade štete po osnovi izgubljenoga uzdržavanja zbog smrti davatelja uzdržavanja.

(4) Isprava iz stavka 1. ovoga članka ima svojstvo ovršne isprave na temelju koje se može tražiti ovrha protiv dužnika i na drugim predmetima ovrhe.

(5) Odredbe stavka 1. i 4. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i na jamca ako je dao suglasnost iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 180.a

(1) Dostavom rješenja o ovrsi banci (članak 180. stavak 3.) ovrha se smatra provedenom. U ovom slučaju ne primjenjuje se odredba stavka 2. članka 68. ovoga Zakona.

(2) Banka je dužna u roku od osam dana od dostave rješenja o ovrsi obavijestiti sud i ovrhovoditelja da nema ili da nema dovoljno sredstava na računu da bi mogla rješenje o ovrsi provesti u cijelosti.

(3) Odredbe članka 206. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način.

(4) Ako ovrhovoditelj ne bude namiren u skladu s rješenjem o ovrsi u roku od šest mjeseci od dostave toga rješenja banci i ako u tom roku ne predloži izmjenu sredstva i predmeta ovrhe, sud će ovrhu obustaviti.

(5) Mogući sporovi između stranaka, odnosno stranaka i banke o tome je li banka u cijelosti postupila prema rješenju o ovrsi, a osobito o tome je li ovrhovoditelj u cijelosti namiren rješavat će se u parničnom postupku.

Članak 252.d

(1) Ako javni bilježnik ocijeni da je prijedlog za ovrhu dopušten i osnovan, donijeti će rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave i dostaviti ga strankama.

(2) Ako javni bilježnik ocijeni da prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave nije dopušten, uredan (članak 35. stavak 3.) ili osnovan, proslijedit će predmet nadležnom sudu (članak 252.j) radi donošenja odluke.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka sud će odrediti ovrhu na temelju vjerodostojne isprave ako ocijeni da je prijedlog za ovrhu dopušten, uredan i osnovan.

Članak 252.e

(1) Ovršenik može podnijeti prigovor protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnom bilježniku koji ga je izdao.

(2) Javni bilježnik kojem je podnesen nepravodoban ili nedopušten prigovor protiv rješenja koje je izdao proslijedit će spis radi donošenja odluke u povodu prigovora nadležnom sudu (članak 252.j), koji će donijeti rješenje o odbacivanju takva prigovora.

(3) Javni bilježnik kojem je podnesen pravodoban i dopušten prigovor protiv rješenja koje je izdao proslijedit će spis radi provedbe postupka u povodu prigovora nadležnom sudu (članak 252.j), koji će u povodu takva prigovora donijeti odluke iz članka 53. i 54. ovoga Zakona.

Članak 252.f

(1) Na zahtjev ovrhovoditelja javni će bilježnik staviti na otprvak rješenja o ovrsi koje je donio potvrdu o njegovoj pravomoćnosti i ovršnosti ako u roku od osam dana od isteka roka za prigovor ne primi prigovor.

(2) Javni bilježnik može staviti na otprvak rješenja o ovrsi iz stavka 1. ovoga članka potvrdu o njegovoj pravomoćnosti i ovršnosti i kad je prigovor podnesen u roku od osam dana od isteka roka za prigovor ako ocijeni da očitito nije pravodoban.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka javni će bilježnik postupiti u skladu s odredbom članka 252.e stavka 2. ovoga Zakona.

(4) Rješenje o ovrsi s potvrdom o pravomoćnosti i ovršnosti javni bilježnik predat će ovrhovoditelju.

Članak 252.h

(1) Na temelju pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsci kojim je ovrha određena na drugom predmetu, a ne na tražbini po računu kod banke ili na stalnom novčanom primanju, ovrhovoditelj može zatražiti od nadležnog suda (članak 252.j) da provede ovrhu na tom predmetu.

(2) Na temelju pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsci kojim je ovrha određena na tražbini po računu kod banke ili na stalnom novčanom primanju, odnosno općenito određena na imovini ovršenika - ovrhovoditelj može zatražiti od stvarno nadležnog suda (članak 33.a stavak 2. točka 3.) da ovrhu odredi na predmetu ovrhe na kojem se na temelju takvoga rješenja ne može tražiti izvansudska ovrha. U tom slučaju sud će postupiti kao da je od njega zatraženo da ovrhu odredi drugim sredstvom i na drugom predmetu ovrhe (članak 5. stavak 3.).

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka mjesno je nadležan sud koji bi bio mjesno nadležan za određivanje ovrhe na novom predmetu ovrhe na temelju ovršne isprave.

Članak 252.j

(1) U slučajevima iz članka 252.d stavka 2., članka 252.e stavka 2. i 3., članka 252.g stavka 5., članka 252.h stavka 1. i članka 252. i stavka 5. ovoga Zakona stvarno je nadležan općinski sud na čijem je području sjedište javnog bilježnika kojem je podnesen prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave ili koji je donio rješenje o ovrsci na temelju takve isprave.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka stvarno je nadležan trgovački sud na čijem se području nalazi sjedište javnog bilježnika kojem je podnesen prijedlog za ovrhu, odnosno koji je donio rješenje o ovrsci na temelju vjerodostojne isprave, ako je određivanje ovrhe zatraženo ili ako je ovrha određena u sporovima iz stvarne nadležnosti trgovačkih sudova u parničnom postupku.

(3) Dostava prema odredbi članka 8. stavka 1. ovoga Zakona obavlja se na oglasnoj ploči općinskog suda na čijem je području sjedište javnog bilježnika koji je donio rješenje o ovrsci na temelju vjerodostojne isprave.